

Óvárosi Hírmondó

A Rákospalota-Óvárosi Református Egyházközség Lapja
2019. Karácsony hava

„Ne féljeteK, mert íme, nagy örömet hirdetek nekteK, amely az egész nép öröme lesz: üdvözítők született ma nekteK, aki az Úr Krisztus, a Dávid városában.” (Lk 2,10b-11)

Kedves Testvéreink!

A karácsonyi angyali kar szavaival köszöntjük 2019-ben, Krisztus születésének ünnepén, a Magyar Református Egyház gyülekezeteit a Kárpát-medencében és a diaszpórában.

A kétezer évvel ezelőtt először felcsendült angyali szó ma is Isten Igéjeként szólít meg bennünket, hogy bátorítást meríthessünk belőle. Hiszen korunkban is annyi minden kelt félelmet bennünk! Félünk, hogy meg tudunk-e felelni a munkahelyi, iskolai, vagy családi elvárásoknak. Aggódunk, hogy hogyan tudjuk előteremteni megélhetésünk feltételeit magunknak és szeretteinknek. Félünk korunk népbetegségeitől és a testi-lelki gyengeségeink okozta nehézségektől, a betegség, a veszteség és a gyász fájdalmaitól, és gyakran félelemmel gondolunk életünk lezárulására is. Egyre veszélyesebbé váló világunk is sokszor kelt bennünk szorongást: terrortámadások fenyegetései, a tőlünk nem messze zajló fegyveres konfliktus, az újra növekvő nukleáris fenyegetés és a klímaváltozás réme is mind-mind aggodalommal tölt el bennünket.

Az első karácsony idején sem volt ez másképp: az emberi élet nagy kérdései nem változtak, akkoriban is sokféle veszély fenyegetett. Az angyalok, az Isten hírnökei ebben a világban hirdették meg, először a pásztoroknak, aztán minden kor emberének, és most nekünk is, hogy „*Ne féljeteK!*” S ez nem alaptalan felszólítás, mert arra mutat rá, aki karácsonykor kisgyermekként született meg embervilágunkba, és aki Üdvözítőként ki tud szabadítani bennünket az Isten nélküli élet reménytelenségéből és a halál fogságából. S ő az, Jézus Krisztus, akié, hitünk szerint, „*minden hatalom mennyen és földön*” (Mt 28,18), és ahogy az egyetemes egyházzal közösen valljuk: „*az ő uralkodásának nem lesz vége*”. Ő az, aki által megszabadulunk a félelem rabságából, mert benne megtapasztaljuk, hogy a „*teljes szeretet kiűzi a félelmet*” (1Jn 4,18). Ez a szeretet kapcsolja össze az Egyházat, és ezt, a Krisztusban ajándékba kapott egységet tapasztalhattuk meg a Magyar Református Egyház újraegyesülésének tizedik évfordulóján, 2019 májusában Debrecenben, a Református Egység Napján mi is, különösen az úrvacsorai közösségünk átélésének felemelő pillanataiban.

Adja Isten, hogy amikor sokszor jogos aggodalommal tekintünk előre az előttünk álló évre is, most, karácsonykor nyerjünk bátorítást az Üdvözítőbe, az Úr Krisztusba vetett hitünkéből. „*Mert nem a félelem lelkét adta nekünk Isten, hanem az erő, a szeretet és a józanság lelkét*” (2Tim 1,7).

Krisztus a jövő, együtt követjük őt!

Istentől áldott, boldog karácsonyi ünneplést kívánunk a Magyar Református Egyház minden gyülekezetének!

Generális Konvent Elnöksége - 2019 karácsonyán

Ajándék nélkül

Adventi időben, rádöbbenve arra, hogy már megint itt van az év vége, itt a karácsony, igyekszem ráhangolódni az ünnepre. Olyanképpen is, hogy akarva – akaratlanul eszembe jutnak régebbi karácsonyok, gyerek és ifjú koromból. Milyen ajándékot és kitől kaptam, meddig játszottam vele, hová lett? Ahogy így visszaemlékezem, úgy rémlik fel, nagyszüleimtől semmit sem kaptam. És tényleg, semmi kézzelfoghatóra nem tudok visszaemlékezni.

Anyai nagyszüleimmel egy udvaron, de külön házban éltünk a Benkő István utcában. Így egészen közeli kapcsolat volt, főként nagymamámmal, akire úgy emlékszem, mindig jelen volt az életünkben. Hívó, református asszony volt. Kisgyerekként jó volt őt látni, tudni fent az orgonánál a kórusban, ahonnan szárnyalt az ének karácsony ünnepén is. De ő sokat énekelt egyébként is. A kis földet kapálva, a tyúk nyakát átvágva, pucolva, süteménygyúrás, főzés közben, vasalóasztalnál állva, vagy mikor Sanyi bácsi (id. Simonfi Sándor) palástját szedte ráncba. Sokszor nyitottam rá Bibliaolvasás, imádság közben is. Láttam őt a templomkertben rózsát kapálni, metszeni, templomot takarítani, sok más kedves nénivel. Meséltettem őt régi időkről, háborúról, bombázásról, félelemről, de ő beszélt meghallgatott imádságokról is. Tisztán látom őt most is, ahogy a kapuban várt már ránk, talán egy órán át is, amikor távoli rokonoktól érkeztünk haza autóval. Kezei összekulcsolva, arcán a hála és az öröm, „Drága jó Atyám köszönöm, hogy épségben hazaérték!”

Nem kaptam tőle ajándékot? Szívemből most és régebben, halálakor is, - tizenöt éve már - őszintén fakadt fel: „köszönöm Istenem a nagymamámat!” A rengeteg ajándékot, mit tőle kaptam, mit vele átélhettem, tőle láthattam, hallhattam. Soha nem romló, le nem merülő, ki nem nőhető, el nem rongyolódó ajándékok. Nem csak karácsonykor! Vagy inkább így írjam, Mamánál egész évben karácsony volt! Persze nem volt tökéletes ember ő sem, de Istent szolgálta egész életében. Istent és minket, a családját. Hálás a szívem, mert énekelhettem vele az énekkarban éveken át. Boldog és hálás volt ő is, mikor hallhatott énekelni, presbiteri esküt tenni, tudni, hogy őt unokájából legalább egy, a legkisebb, íme, az Urat szolgálja.

Istennek adok hálát az ő életéért, és azért, hogy lányaimnak is ilyen nagymamáik vannak. Az egyik itt egészen közel, a másik kicsit távolabb, de annál nagyobb odaadó, szolgáló szeretettel. Látok gyülekezetünkben sok ilyen odaadó, szolgáló édesanyát, nagymamát! Bárcsak a gyerekek, unokák is meglátnák, felfognák, átkarolnák, követnék őket a templomba, szolgálatba, mert jó példát látnak!

Íme, ez volt az én karácsonyi ajándéklistám. Visszatekintve látom őt, a mamát szolgálni, előrenézve pedig azt, én hol tudok ebben a nyomába lépni. Semmit cserébe nem várva a sok kapott jóért, békességért, szeretetért, a megváltásért, mit meg nem érdemeltem.

T.Cs.

**ÁLDOTT KARÁCSONYI ÜNNEPET, ÉS BÉKÉS,
SZERETETTELJES ÚJ ESZTENDŐT KÍVÁNUNK!**

„Velünk az Isten!”

(Máté 1,23)

Alábbiakban gyülekezeti tagok gondolatait olvashatják a 2019-es esztendőről, csodákról, a közeledő ünnepről... fogadják szeretettel:

SIKER – KUDARC ÖRÖM – BÁNAT

„Aki azt mondja, hogy Ő benne marad, annak úgy kell járnia, amint Ő járt”

(1.János 2:6)

„A szeretetben nincsen félelem; sőt a teljes szeretet kiűzi a félelmet, mert a félelem gyötrellemmel jár, aki pedig fél, nem lett teljessé a szeretetben”

(1.János 4:18)

Isten megadja, az időben előre haladó embernek, hogy megismerhesse az Ő tervét. Az ember ifjan és a világ szédítő forgatagában először azt gondolja, hogy a Siker – Kudarc határozza meg az életét. Ezért sokféle tárggyal veszi körül magát. Keresi a sikeresek társaságát. Pedig a sikeres ember lelke sokszor teljesen üres. Átlép a megannyi Lázáron, akiket csak a kutyák nyalogatnak.

A sikeres ember mindent a pénztől vár, mindent megvásárol. Pedig ettől csak az űr növekszik benne, amit egyszerre csak kudarcként él meg.

Itt a Karácsony. Neki csak tolongás, ajándék keresés, bosszankodás. Szeretetet akar venni, mert ebben is a maga sikerét keresi. Azután vége a csillogásnak, még marad egy kis időre a dicsekedés lehetősége, de az is elmúlik.

Az idő kereke recsegve forog. Lassan kiderül, hogy egy romló bőrben élő, valaha sikeres ember kikerül a reflektorok fényéből. Kudarc kudarc hátán. Üresség, amihez már nincs töltőanyag. Pedig csak arra lenne szükség, hogy a mellette lévő embernek fogja meg a kezét, végre nézzen rá, lássa benne az Isten arcát.

Ő a te párod, gyermeked, unokád. Tekints a többiekre is, akiket valaha sikertelennek tartottál. Nem számít, hogy honnan jöttek, mibe öltöztek. Ha fogod a kezüket, töltekezel, felmelegedik a lelked.

Isten úgy rendelte, hogy amit ő ajándékoz nekünk, azt nem kapni pénzért sehol. Nem kaphattad volna meg a társadat, a gyerekeidet, az unokáidat semmiféle pénzért. Légy teljessé a szeretetben és nem kell félned. Megkapod az ÖRÖMÖT, hozzá fűszernek néha a BÁNATOT is.

Nekem ezt tanította az én Uram 2019-ben. Adott egészséget, megtartott mindannyiunkat. Örömben adott kicsiket és nagyokat. KÖSZÖNET ÉRTE!

H.J.

Áldás Békesség!

2019 Adventje számomra a csoda várásának újra értelmezését hozta el. Szükségtelen felsorolnom, milyen csodákat tett velem az Úr. Talán rajtam keresztül másokkal is. Nem tudom emberi észérvekkel megmagyarázni, hogy hogyan jutottam el több hónapnyi rákészlés után a Férfiórára. Mivel nem megy, arra gondolok, a Szentlélek fűjdogált a műszakbeosztás körül.

Nem tudom eszem szerint megmagyarázni, hogy a gyermekeim miért és hogyan kötődnek hozzám - nem hiszek a pszichológiai elméletekben. A Gondviselés csodája ez is. Áldásként élem meg, hogy láthatom azok fejlődését, akiket Isten rám bízott.

Óvakodnék attól, hogy nagy bölcsességeket mondjak, de szerintem a hívő szülő-gyerekek kapcsolatban kiábrázolódik az Isten-ember kapcsolat.

Gyermekeim esetlen bukdácsolásaiban a saját engedetlenségeim köszönnek vissza, és nekem úgy kell helyt állnom mellettük, ahogy Krisztus is adta magát a benne hívőkért.

Azt mondják, ha az ember a Bibliaolvasó Kalauzt követi, háromévente kiolvassa a teljes Szentírást. Értő olvasásom kezdetét 12 évvel ezelőttre teszem, szóval mostanában indul a negyedik kör. A Jelenések Könyvét kezdve formálódik bennem a bizonyosság, hogy Krisztus eljövetele számomra irgalmassággal teljes lesz, mert csak jobbra számíthatok, mint amit eddig átéltem. **K-Sz.Zs.**

Hiszem a Csodát!

Kicsit furcsa lehet egy 45+-os tollából, hogy hiszi a csodát, de aki éli és nemcsak olvassa, az Úr szavát tudja, miről fogok írni.

A felnőtt világban sokszor *elsodort a mennyországtól* az élet forgotaga, de az Úr mindig megmutatja nagyságát, és amit *gyermekként álmodtunk* azt ismét élhettem, mert *tökéletes a világ*.

Az a jó, hogy *nem kell félni, nem lesz semmi gáz*, ez az az érzés, amit ebben az évben is megélhettem. Az új élethelyzet, amibe kerültem sok kihívással volt megtűzdelve, de mindig volt kibe kapaszkodni, és mindig volt, aki vezessen.

Sok reggel mikor kilépek a külső világba, akár Veled, kedves Olvasó és ott mikor *veled együtt felébredtem, és felvettük a hűvös pléhpoftát, és tovább játszadoztunk, színlelve, hogy minden rendben, sokszor elhittük, hogy ennyi a világ*.

De a világ nem ennyi, mert a *kristálytisza mennyország* ott van mindenki számára, és hiszem, hogy *van élet a felhők felett*.

Az év nagy ajándéka az az októberi hétvége volt, amire hosszú évek óta készültem már, és ami új dimenzióba repített, egy olyan szintre vitt, hogy még jobban *él bennem a gyerekkori álmom, megint elhiszem, hogy vár valaki odaát, magamat újra kisgyerekként látom, aki hiszi a csodát*.

Azt a hétvégi töltekezést erősítette tovább az az ige, ami az utána jövő napokban szembejött velem, amit azóta is magamnál tartok.

„Erő és ékesség az ő ruhája, és nevet a következő napnak. Az ő száját bölcsen nyitja meg, és kedves tanítás van nyelvén.” Példabeszédek, 31:25-26.

A sötétség ugyan próbálkozik, mert ez a dolga, de *ha az a régi tűz fellobban, hamu alatt izzik még parázs*, és bevilágítja a szívemet, így a sötétségnek esélye sincs az Úrral szemben.

Mert Csodák vannak, itt vannak a mindennapokban, csak gondoljunk a Vakok Karácsonyára, amikor látássérült fiatalok szájából hallhattuk, hogy *„találkoznod kell Isten szeme fényével, ...”*, vagy bármilyen picinek tűnő dolog, ami megállít és kiszakít a mindennapok sodrásából. Bizalommal kérem az Úr segítségét, hogy egyre többen higgyük a csodát, és segítsük egymást.

Gondolataim kifejtéséhez köszönöm szépen Pintér Béla Hiszem a csodát dalának sorait. Áldott Ünnepeket! **Sz.G.**

Ebben az évben is megtapasztaltam, hogy Isten vezetését keresni, bizalommal követni jó döntés. Ráébredtettem, hogy Ő a megoldás. Hálás vagyok ezért az Úrnak, köszönöm megbocsátó szeretetét!

K-Sz.É.

Áldást Békességet!

A 2019-es év, ha visszagondolok sok örömet, nehézséget, bánatot, lelki fejlődést, gyarapodást hozott a személyes életembe és szeretteim életébe.

Isten jelenléte, gondviselése, szeretete 2010 óta élő valóság számomra és a családom számára is. Ezért a 2019 évre is reménységgel, bizalommal tekintettünk, hiszen tudjuk, hogy Kié az életünk és, hogy minden ami velünk történik, az nem véletlen.

Mit adott ez az év?

- szolgálati lehetőséget; - legidősebb lányunk konfirmálását, ami lelkileg nagyon sokat jelentett nekem/nekünk. Boldogságot, örömet és hálát éreztem, amikor a gyermekünk az édesapjával egyszerre élt az úrvacsorai szent jegyekkel; - női cursillón szolgálhattam; - a legkisebb lányunk iskola kezdetét; - személyes életemben lelkileg bukásokat, győzelmeket, fejlődést; - családban, baráti körben gyermekáldást; - tragikus halálokat a környezetemben; - esküvőt...

Sorolhatnám tovább, de röviden kell összefoglalni. ☺

Mit vett el ez az esztendő?

- családi egységet egy nyaralásnál (önhibából); - hamis énképet egyes nehéz helyzetekben, felnyitva a szememet, hogy a próbák idején tanulok bízni és hinni, ezekben a helyzetekben tudja Isten megmutatni a hatalmát, emberként ez nagyon nehéz...

Miben erősödtél?

Abban, hogy nap mint nap szükségem van Isten útmutatására, vezetésére, mert csak így van erőm a mindennapokhoz, a harcokhoz: az ördög is résen van az életemben és igyekszik kétséget ébreszteni bennem.

Mely ige talált szíven, s vezetett át a mindennapokon?

- A Tékozló fiú története: nem tudunk nagy fiaik lenni Istennek, amíg nem éltük át a bűneink súlyát tékozló fiúként.

- „És amikor Pál meglátta őket, hálákat adván az Istennek, bátorságot vőn.” (ApCsel 28:15b) Pál Apostolnak is bátorságot kellett vennie földi élete egy-egy nehéz szakasza után.

- Jézus mondta Péter apostolnak: „de én imádkoztam érted, hogy el ne fogyatkozzék a hited. Azért ha majd megtérsz, erősítsd testvéreidet!” (Lk 22, 32) Jézus imádkozott Péterért, ezért tudott a megtagadást követően megtartatni Júdással ellentétben.

A CSODA szó kapcsán, Te mire gondolsz?

- Csoda a megtérés. - Csoda Isten jelenléte a mindennapokban.

- Jézus értem is imádkozik a mennyben, csoda, hogy érthetem a szavát.

- Csoda a gyermekeink testi-lelki növekedése. - Csoda az Ő hűsége!

Egyedül Istené a dicsőség!

K.Cs.

Adventi imádság

Mindenható Atyám! Csordultig telt a szívem hálával. Annyi mindent kellene megköszönnöm. Most már a családukban hagyomány, hogy böjt alatt és adventkor esténként összeülünk egy rövid igeolvasásra, és imádságra. Jó lenne ezt minden nap csinálni, nem csak böjtök esetén, ez igaz, de ennél is rosszabb, úgy éreztem kezdek belefásulni. Nem volt kedvem az egészhez.

Úgy tekintettem az idei adventre, mint egy kötelező körre.

Biztosan emlékszel, November végén azért könyörögtem, hogy ne ilyen legyen az idei advent, hogy legyen tartalmas, hogy tényleg rólad szóljon, hogy legyél érezhetően jelen a családukban. Nagyon őszinte volt a kérés, de bevallom én magam sem hittem, hogy megtörténhet... Most, ismét látom a bizonyosságát annak, hogy a Te kegyelmed végtelen, és tudom, és látom, hogy nélküled az emberi akarat mit sem ér.

December elején megbeszéltük, hogy ahogy szoktuk, minden napra választunk valakit, akiért imádkozunk, de ahogy írtuk a neveket, egyre jobban látszott, hogy ez bizony több lesz, mint 24 név. Pontosabban addigra már 70 körül volt. Kiket fogunk inkább kihagyni? Hogy lehet ezeket összevonni, csoportosítani, hogy beleférjen a 24 napba? Úgy éreztem, amikor 2-3 nevet hasonlóság miatt összevonunk, az egész személytelenné válik, akkor már nem is az emberekért imádkozunk, hanem csoportokért, társaságokért. Azt találtuk ki, megtartjuk az összes nevet, és mindenkit felírunk egy cetlire, és minden este húzunk párat. Néha négyet, ötöt. És mindenkiért imádkozunk.

Az én kis családomnak az idei advent a hangos esti imádságról szól. Imába foglaljuk szeretteinket, köszönetet mondunk, és könyörgünk értük. A keresztyén élet fontos része az imádság, és mindig is tudtam, hogy ebben az én családom hiányt szenved. Most azonban kézzel foghatóan megtapasztaljuk az imádság erejét, és értelmét. Azok az őszinte szavak, és az a kézzel fogható szeretetközösség, ami közben kialakul, és ami átjár utána egész nap. Veled, és egymással. Az életünk minőségi változáson megy át tőle. Köszönöm Istenem, hogy újra és újra megmutatod, hogy aki feléd fordul, arra azonnal jön az áldás. Nem hetekkel vagy évekkel később, hanem abban a pillanatban.

Köszönöm a szeretetközösséget, köszönöm, hogy megtapasztalom, hogy van miért élnem, és kérlek, segíts, tarts meg, hogy az advent után, amikor visszatérünk a szürke hétköznapiakba, megőrizhessük, megtarthassuk ezt a kincset, amit mutattál nekünk. Kérlek, adj nekünk kitartást, és erőt, hogy minden nap tudjunk veled és egymással hangosan imádkozni. Ámen **J.G.**

Csoda.

Egyértelműen a gyermek. A mi gyermekünk. Ez az, ami azonnal a „csoda” szóról eszembe jut. Az, hogy él, az, hogy élünk; a csodaszép, szanaszét álló kis süni haja, a mosolya, amellyel oly őszintén tud örülni. A pihe-puha kis keze, a csillogó, reményteljes tekintete. A napokban láttam egy karácsonyi videót, amelyben a férj szépen be van csomagolva karácsonyi csomagolópapírral. Felkel-él. Mellette a felesége ébredszik, szintén becsomagolva karácsonyi csomagoló papírral.

Ekkor lép be a szobába két gyermekük, szintén becsomagolva. A férj elmegy zuhanyozni, és a csaptelep is szépen feldíszítve, becsomagolva – van folyóvíz a házban. Lemegy reggelizni – az asztalon van reggeli. Felöltözik – van ruhája. Elindul dolgozni – van munkája.... Ennyi! A körülöttünk levő szeretteink, a házuk, ételünk, munkánk, létünk már önmagában ajándék! Nem evidens! Hála!!!

Karácsony tájt (és sokszor máskor is, de főleg ilyenkor) rohanunk, hogy nehogy valami kimaradjon az ünnepi készülődésből.

Nehogy kevesebb, kisebb ajándék legyen a fa alatt, mint előző évben volt. Még csak véletlenül se legyen egyszerűbb a karácsonyi menü, mint előző évben. Az ajándék fontos. A finom étel is fontos. Az együttlét is fontos. Az hogy minden szép, ékes legyen, fontos.

Az Ige fontos? A csendesség fontos? Hogy megálljunk, fontos? Hogy eljussunk a templomba, fontos? Az Úr Jézus – Akiről valójában és tényleg az ünnep szól – fontos?

„Persze-persze, hogy ne lenne fontos?! Majd elmegyek a templomba is, ha belefér. Mert előbb azért minden más el kell, hogy rendeződjön!” – mondhatjuk és mondjuk is.

Nem ezeken múlik az ünnep! Olyan üres, ha nincs, Aki megtöltse! Hiába a sok finomság, hiába a sok készülődés, hiába a sok vásárlás, rohanás, sütés-főzés, igyekezet. Nem ettől lesz megtöltve az ünnepünk! Vigyázzunk, nehogy csak „túléljük” ezeket a napokat!

Csoda. Egy gyermek születése! Az Úr Jézus Krisztus eljött a földre. Megszületett. Nálunk van helye az Úr Jézusnak? Vagy a sok ajándéktól, karácsonyi dekorációtól, díszektől már nem fér be a házukba, kívül marad? A sok készülődéstől, gondolattól, tennivalótól nem fér a szívünkbe?! Van hely számára az életünkben? Vagy csak az istálló jut Neki megint?

Énekeljük: *”Csak légy egy kissé áldott csendben...”*, *„Csendes éj...”*, *„Dicsőség mennyben az Istennek...”*, *„Itt állok jászolod felett, ó Jézusom...”* Megállunk? Értjük? Halljuk?

Álljunk meg! Csendesedjünk el! Ha valami nem lett kész, nem baj, éhen nem maradunk, biztos. ☺ Csak üres ne maradjon a szívünk! Legyen tele Jézussal! Örüljünk Neki! Legyünk hálásak Neki, Érte! Az Ő születéséért! Az Igazi nagybetűs CSODÁÉRT!

B-B.Cs.

Visszatekintés

Rengeteg dolog történt velem az elmúlt évben, amiért hálás vagyok, akár csodának is nevezhetőek, felsorolni sem lehet az összeset. Persze voltak nehezebb pillanatok is, de olyan jó nekünk, hogy van Kire számítanunk, bármi történjen is.

Az elmúlt évben „szerencsém” volt 2,5 vizsgaidőszakon is túljutni, őszintén hiszem, hogy ez nagyrészt nem nekem köszönhető. Nyár elején elvesztettük anyai nagymamánkat, édesanya támogatása, saját érzelmeink tisztázása, a temetés nem volt könnyű, de az Úr mindvégig velünk volt. *„És az Isten eltöröl minden könnyet az ő szemeikről...”* (Jel. 21,4)

Jó ideje meghatározó része az éveimnek a hittantáborok hetei, segítőként, „fél” segítőként, soha nem jövök el üres szívvel. A balatonszárszói munkás másfél hónapon nagyon áldott volt, sok barátot, hitbeli megerősödést köszönhetek Istennek. Végezetül álljon itt egy régóta „kedvenc” igém, ami átsegít a mindennapokon, és a falamon is fent volt, hogy ne feledjem, Isten velem van: „*Tarts meg engemet, mint szemed fényét; szárnyaid árnyékába rejts el engemet.*” (Zsoltárok 17,8) **N.A.**

Mit tanultam Istentől?

Türelmet! Megtapasztaltam, hogy az írott ige miként tudja átformálni rohanó gondolataimat. Hiszen a Bibliát nem lehet gyorsan átolvasni! Továbbgörgetni sem lehet, vagy átkapcsolni, ha már ráuntunk a reklámokra! A Bibliát csak nyitott szívvel és elmével szabad-lehet olvasni! Időt hagyni a szavaknak, hogy elérjék a céljukat! Kezdő Bibliaolvasóként még nem értettem, hogyan kell jól olvasni a Szentírást, pedig már jó pár könyv volt előtte a kezemben! Volt, hogy azt vettem észre magamon, hogy csak el akartam jutni a kalauz szerint arra a napra kijelölt igeszakasz végére! De Isten ajándékként adta nekem, hogy olvassam türelmesen a szavát! Időt hagyva magamnak és Istennek, hogy gyenge elmémet áthassa, megvilágítsa! Nem kell rohanni, állandóan sietni, valami újat keresni... Minden úgy van jól, ahogyan van! Életemet Jézusra bízva! **S.P.J.**

Tiszta szívvel

Jó volna lenni,
nem csak mindig tenni.

Nem csak testben,
Hanem lélekben is jelen lenni.

Jó volna csendben lenni,
Néma szájjal, tiszta szívvel,
Igaz szóval, bizalommal,
A kegyelemteljes Istenre figyelni.

Jó volna úgy felkelni,
És egész nap úgy élni, hogy este tiszta lelkiismerettel
Tudjunk nyugovóra térni.

Jó volna senkit nem megbántani,
Sem gondolatban, sem szóban elítélni,
Zokszó nélkül sorban állni,
Kedvesen másokat és önmagunkat elviselni.

Jó volna magunkba nézni,
Az évre visszatekintve, magunkat fürkészn.
Hogy vagy? Mit tettél másokkal?
Mit hordoztál egész évben a szívedben?
Megpróbáltad magadat is egy kicsit szeretni?

Jó volna úgy Isten elé menni,
Hogy nem kellene mindig bűnbocsánatért imádkozni,
Hanem azt látná, amit egy tiszta
Gyermek lelkén láthat: Tabula Rasa.

Jó lenne nem csak Karácsonykor szeretni,
Hanem az év minden napján szeretetben,
Békességben ünnepelni,
Hogy Istenünk és egyszülött Fia lássák,
Hogy az emberek mégiscsak megérdemlik, hogy élhetnek.
Nemcsak, tegnap, holnap, de még Ma.
És ha ez megvan, akkor nemcsak
Egy napra élhetne bennünk ez a kétezer éves Csoda.

Sz.E.

Mi a csoda?

A csoda lexikális meghatározás szerint olyan esemény, amelyet nem tartunk lehetségesnek vagy valószínűnek tapasztalataink és ismereteink fényében. Egyszóval olyan dolog, amelynek bekövetkezésére csekély esély mutatkozik. Hihetetlennek tűnik és mégis megtörténik. Ilyen lehet egy váratlan gyógyulás, egy reménytelen helyzetből való megmenekülés, és a feltámadás is.

Számomra az igazi csoda maga az Isten, akinek jelenléte és személye emberi értelemmel felfoghatatlan. Pedig az isteni csoda ott van mindenkiben. Bennem és benned is, de ennek megértése és megtapasztalása a lelkünkben és a hitünkben lakozik. A lelkünk és hitünk segítségével bármikor kapcsolatba léphetünk az Istennel. Az Úrral való kapcsolatunk viszont csak akkor teljesezhet ki, ha életünk középpontjába Őt állítjuk, és hozzá viszonyulunk döntéseink során. Aki megtapasztalta Isten jelenlétét az életében az már többször átélte a csodát. Ha szívből és szeretettel kérjük az Urat, akkor megsegít minket, de nekünk is tovább kell adnunk a tőle kapott adományokat. Segítenünk kell a bajba jutott vagy nehéz körülmények között élő embertársainknak! (Erről hirtelenjében az ideai élelmiszer-adománygyűjtés jutott eszembe, amikor is gyülekezetünk rengeteg szeretetdobozt állított össze és küldött el a Magyar Református Szeretetszolgálaton keresztül a rászorulóknak részére.) Hiszem, hogy az önzetlen szeretet és segítség mindig viszonzásra talál. Népmesei fordulattal élve, így nyer értelmet a jól ismert közmondásunk, amely szerint: „Jó tett helyébe, jót várj!”

A Karácsony is az isteni csoda egyik fontos és felemelő része. Karácsonykor az Isten testet öltött a gyermek Jézusban, és általa megerősítette az emberekkel kötött szövetségét. Ezt az erős szövetséget szerencsére már sokan megtapasztalhattuk, és kívánom, hogy az Isten jelenlétét minél többen érezzék meg az életük minden egyes napjában. *„Dicsősség a magasságos mennyekben az Istennek, és e földön béke, és az emberekhez jóakarát.”* (Lukács 2.14.) Áldott karácsonyi ünnepeket kívánok mindenkinek!

K.T.

Az én adventem

Boldogok, akik lenni tudnak, nem csak tenni. Eszter pályaválasztása, Zsófi szorongásai, családi értékek megtartása, apukám betegsége. Valaki megkérdezte pár nappal ezelőtt: „Hogy vagy?” Azt válaszoltam őszintén, hogy: „Nem tudom”. Annyi minden foglalkoztat, hogy nem tudom, mihez kezdjek. Azt sem tudom igazán, hogy kell csak úgy lenni. Ha leülök, azt érzem, hogy elveszítem a perceket. A minőségi időt keresem a családommal és Istennel. Szeretném, ha a gyermekeimnek erősebb kapcsolata lenne a gyülekezettel. Ezért tenni is kell, itt lenni nem elég. Sokat énekelek, ez jobban megmarad. Az úrvacsora nálam lelki fejlődést jelent. Tele van igei tartalommal, lelki támasszal. Számomra a Csoda mindig Ő marad. Aki előbb szeretett minket, aki mindig itt van velünk, csak mi elfelejtjük. Elfelejtjük bánatainkban, a rossz napokon, de még a boldog perceinkben is. Naivan azt hisszük, hogy az életünket mi irányítjuk, mi tesszük jobbá. Nem vesszük észre, hogy az úton egy lábnyom van, az Övé. Mert Ő a tenyerén hordoz minket, és kegyelemmel vigyáz ránk mindig. Szeretném, ha ezt mindenki átérezné. És nem csak a szeretet ünnepén, hanem egész évben, mert: „A szeretet soha el nem fogy!” **Sz.E.**

Ódivatú vagyok! ☺

A vasárnapi prédikációban hallhattuk, hogy a keresztyénség, a hazaszeretet már nem divat... Elkésérített hallani azt, ami nyilvánvaló.

Jómagam nemrég megállásra, leállásra kényszerültem, egy kisebb betegség kapcsán, mégis megtapasztalhattam, hogy Nélküle semmi-senki vagyok.

Röviden a történet: egy nehéz tárgy emelését követően kiszakadt egy gerincsérvem. A fájdalom kezelése gyógyszerekkel gyorsan megszűnt, viszont a lábfejem nem igazán reagált, kiesett a mozgás, az érzőkör. Jönnek az orvosi javaslatok (műtét-nem műtét), közben félelem, kétségbeesés, sok-sok baráti, testvéri támogatás. Műtétre kiírva, felvételre jelentkeztem. Újabb vizsgálat... megindult a mozgás a lábamban!! Ez egy CSODA, fogalmaztak az orvosok!! :) És tudtam: ez egy olyan csoda, amire csak az Isten képes. Voltak, sokan, akik hittel, szeretettel imádkoztak értem, hála nekik ezért is.

*Hinni taníts, Uram, kérni taníts!
Gyermeki, nagy hitet kérni taníts!
Indítsd fel szívemet, Buzduljon fel, neked
Gyűjteni lelkeket! Kérni taníts!
(479. ének 1. vers)*

Két ige jutott eszembe:

„Valljátok meg bűneiteket egymásnak és imádkozzatok egymásért, hogy meggyógyuljatok: mert igen hasznos az igaznak buzgóságos könyörgése.”

(Jakab 5,16)

“A hitből való imádság megtartja a beteget, és az Úr felsegíti őt. És ha bűnt követett is el, megbocsáttatik néki.” (Jakab 5,14-15)

Csodálatosan hatalmas az Isten, hogy velem is törődik! Meg teveled is! Felfoghatatlan, hogy számon tart bennünket, egyen-egyenként! És mégis! ☺

Gondol ránk, ismer, törődik velünk. Aki a kegyelem szemszögéből éli az életet, annak maga a halál is érdekes lesz, a legnagyobb csoda! Ne engedjétek, hogy a csodálkozás képessége megfakuljon bennetek! Szébb és jobb lesz általa az egész élet! Minden csodás gyógyulás egy jel, a testünk jövődjének megváltásának az ígérete.

Nem a csodák hiányoznak a modern világból, hanem az a képesség, amivel tudomást veszünk róluk. Nyíljon meg a szemünk, lássuk a csodákkal tele világot.

Jöjj, mondjunk hálaszót Hű szájjal és hű szívvel. ./:

Mert rajtunk itt az Úr Nagy csodadolgát mivel.

Már anyaölben is Volt mindig gondja ránk.

A sok jót, mellyel áld, Ki sem mondhatja szánk.

(167. ének 1. vers)

S.M.

„Ó lelkem szent napsugara, ahol te vagy, nincs éjszaka...”

A 2019. esztendőre örök életben emlékezni fogok. Meghatározó változásokat hozott számomra: az áldások és megpróbáltatások éve volt. Az év legboldogabb napja augusztus harmadikán virradt rám, amikor Isten színe előtt házasságot kötöttem Simonfi Noémivel (immáron Gyurta Noémi). Feleségem a legszebb ajándék, amivel az Úr megörvendeztetett engem. A csoda szó kapcsán is Ő, és a kapcsolatunk jut az eszembe. Személyében társat kaptam, társat egy életre. Az esküvőnk pont úgy sikerült, amilyennek megálmodtuk, egy este erejéig együtt láthattuk szeretteinket, azokat is, akiket már hosszú ideje nem láthattunk együtt... Áldásaival árasztott el ekkor az Isten, és a szívem hálával telt.

Nem is gondolhattam akkor, hogy kicsit több mint egy hónappal később pedig elvesztek majd egy társat. Egy társat, aki nem szólhatott egy életre, viszont megtanított az életre: drága nagypapámat. Példát adott nekem az élet minden területén. Hegy volt ő, kőszikla az egész családnak. Elvesztése az első alkalom életben, amikor a gyász fájdalma engem is utolért. Mélységbe vettem és nem találtam a kiutat, noha ismertem ki a vigasztaló. A hit próbájává vált a fájdalom: haragudtam, bár tudtam nincs kire. Imádságok sora volt, mire a szívembe újra hála költözött. Ez lett a második csodává az évben. Eddig Jézust, mint személyes megváltómat ismertem. Most ráébredtem, mennyivel többet adott Ő nekem ennél: reményt a találkozásra. Milyen más így az adventem is. Megérkezett a Megváltóm, megérkezett a Megváltónk!

És a Szentlélek munkája által igazzá lett bennem a síbajnok nagypapám temetésén elhangzott ige: „Szemeimet a hegyekre emelem, onnan jön az én segítségem.” (Zsolt. 121,1)

Gy.N.

Várlak...

Várlak Uram csendes, esős napon.

Várlak álmos reggeleken, amikor féklámpák kígyóznak előttem, és ha elővillan egy darabka égbolt, gyönyörködve nézem a színeket, a fényeket, a felhőket, amik a Te lábnyomaid.

Várlak, amikor a félelem ostromol és úgy érzem, az egész világon egyedül vagyok.

Várlak a leírt és kimondott szóban, a templom csendjében, a zajos metróban.

Várom a kibeszélhetetlen isteni békességet, amivel mindig megajándékozol, ha kérlek.

Miért törődsz annyira velem? Miért törődsz olyan apróságokkal az életemben, amivel senki sem törődne, talán még én sem?

Istenem ki vagy Te, Aki akkor is meghallgatod az imámat, ha erőtlenül hullanak ki szívemből a szavak és elhalnak mielőtt éltek volna?

Ki vagy Te, Aki engem, a nagy senkit, bátor harcossá változtatsz, bölcsé és eszéssé teszel és általam tiprod el azokat, akik hozzám hasonló erőtleneneken taposnak? Ki vagy Uram? Felfogni valódat, nem tudom, de azt tudom, hogy szeretsz nagyon. **B.J.**

Megújító csoda

Nekem/nekünk idén ismét megadatott a gyermek várásának és születésének csodája. Az Úr gondviselése volt velünk az utolsó hónapokban, a szülésnél, és Rozika megszületése utáni hónapokban is. Gondviselés volt gyermekünk megszületésének időpontja is. Mártika is már nagyon várta, de azt kérte: ne essen egybe az ő szülinapjával. Hát ez is teljesült, épp úgy, mint a 2 éven át tartó kitartó imádsága. Megajándékozta őt az Úr egy kishúggal... Gondviselés, hogy a sok kétség és bizonytalanság mind elsimult az életünkben, szépen egymás után sorra. Mi hálásak vagyunk ezért! **F.V.**

Karácsony a csodák ideje!

Szerintem sokan nem is sejtik, milyen csoda az életük és micsoda gyönyörű ajándék! Nekem minden nap karácsony van! Minden pillanatban, bárhol vagyok lehetőségem adódik szeretgetni, beszélgetni, mert mindenkin oly sok a teher, legyen az fizikai vagy lelki. Boldogság számomra, hogy elmondhatom, nincsenek egyedül, Isten mennyire szereti őket, és döbbenetes, milyen sokan nem hiszik el, hogy szerethetőek! Hála és köszönet Istennek a talentumért, melyet ajándékba adott nekem és keresztyénként tudom, hogy kötelességem azt használni embertársaim javára, odaszeretgetni őket Istenhez, hogy ők is megtapasztalhassák a gondviselés csodáját! Személyes életemben és a munkám révén egyaránt hihetetlen sokféle emberi tulajdonsággal és viselkedéssel találkozom, Istennek hála a mosoly, a kedvesség, a szeretet mindig nálam vannak és nem félek őket használni!

Ehhez négy dolog egyensúlyára törekszem, ami persze néha el-elbillen valamerre, de nagyon igyekszem, mert fontos folyamatosan bővíteni a tudásunkat, a kapcsolatainkat ápolni, a fizikai testünket kondícióban tartani és a kapott tehetségünkkel embertársainkat szolgálni!

Isten az alábbi ígét helyezte a szívemre, mely minden időben, örömben és bánatban egyaránt velem van: *"...Mert meg vagyok győződve, hogy sem halál, sem élet, sem angyalok, sem fejedelmek, sem jelenvalók, sem eljövendők, sem hatalmak, sem magasság, sem mélység, sem semmiféle más teremtmény nem választhat el minket az Isten szeretetétől..."* Róma 8,38-39. Isten gazdag áldását kívánom nagy szeretettel!

V-T. V.

Hosszú advent Temesváron

December 15-én vasárnap, egyházközségünk kicsiny küldöttsége a temesvári testvérgyülekezethez utazott, ahol az 1989-es forradalom kirobbanásának harmincadik évfordulóján este felavatták, a Makovecz Imre által tervezett Új Ezredév Református Központ templomépületét.

Hosszú adventi idő van a testvérek mögött, hiszen a templom alapkövetétele napra pontosan 21 évvel azelőtt volt.

Mi magunk legutóbb áprilisban jártunk a férfi-csendeshétvégén résztvevőkkel Temesváron, s álmélkodással csudáltuk a monumentális építkezést, a rengeteg még elvégezendő feladatot, s többen kicsit kétkedve tekintettünk előre: lesz-e ebből templomszentelés decemberben?!

Isten kegyelméből, a magyar állam jelentős támogatásával, – ahogyan azt a képek is bizonyítják – felépült a templom és jó úton halad a gyülekezet afelé, hogy az egész egyházi központ elkészüljön. A templomavató hálaadó istentiszteleten Tökés László hirdette az ígét. A volt püspök hozzátette: „*az Új Ezredév Református Központnak Isten szabadító erejét kell hirdetnie. Hirdetnie kell az új ezredévre néző reményeinket, törekvéseinket, hogy nem leszünk többé kisémmizett hajléktalanok.*”

Hogy újból talpra áll népünk, és velünk lesz az Isten!”

Kérem a Testvéreket imádkozzunk azért, hogy mindig legyen elhívott, igehallgató népe a temesvári gyülekezetnek, s az Úr Lelke szentelje meg a szíveket!

„Mily szerelmetesek a te hajlékaid, Seregeknek Ura! Kivánczik, sőt emésztődik lelkem az Úrnak tornáczai után; szívem és testem ujjongnak az élő Isten felé. A veréb is talál házat, és a fecske is fészket magának, a hová fiait helyezhesse, - a te oltáraidnál, oh Seregeknek Ura, én Királyom és én Istenem! Boldogok, a kik lakoznak a te házádban, dicsérhetnek téged szüntelen!” (84. zsoltár)

A 2019-es esztendőben megkereszteltük:

Sallai Róbert és Bögér Diána leányát *Anna Bellát*;
Köő Artúr és Pázmándy Anita leányát *Anna Ágnes*;
Asbóth Tamás Róbert és Csécs Emese gyermekeit *Rékát* és *Hunort*;
Berente Zoltán és Berente Andrea fiát *Ákost*;
Márity Miklós és Bekó Krisztina leányát *Izabellát*;
Fábián János és Máté Viktória leányát *Rozáliát*;
Temleitner Krisztián és Vörös Zsuzsanna leányát *Emilit*;
Ritzl Attila és Nagy Orsolya leányát *Adelint*;
Bennó Géza és Kiss Katalin fiát *Máté Vendelt*;
Sánta Dániel és Újvári Viktória fiát *Mártont*;
Bertalan Paszkál és Beke Andrea gyermekeit *Áront* és *Pétert*;
Pankotai Balázs és Táborszki Tünde fiát *Zsigmondot*;
Hajdu Mátyás Benjámín és Porcsalmi Zsuzsa leányát *Jankát*;
Licsik Sándor Zoltán és Orbán Csilla leányát *Lindát*;
Dr. Réthi Tamás és Engi Éva fiát *Dávidot*;
Ravadics Péter és Bekó Ágnes leányát *Zamira Krisztinát*;
Scsavinszky Zoltán és Pataki Judit gyermekeit *Rékát* és *Annát*;
Szabó Gábor és Uj Barbara fiát *Nimród*ot.

„Növekedjete a kegyelemben és a mi Urunknak és megtartó Jézus Krisztusunknak ismeretében. Néki legyen dicsőség, mind most, mind örökkön-örökké. Ámen.”
(2Péter 3,18)

A 2019-es esztendőben, a feltámadás és az örök élet reményében búcsút vettünk:

Tóth Zoltán (65 év),
Éhmann Sándor (77 év),
Dr. Bánhidi Zoltánné sz. Szívós Éva (92 év),
Nagy Vincéné sz. Kalma Erzsébet (89 év),
Török Sándor (89 év),
Vasay Gyuláné sz. Dr. Mészáros Mária (94 év),
Mike Attiláné sz. Hossó Erzsébet (58 év),
Kalapács Mihály (67 év),
Bódis Lajosné sz. Kovács Irén (89 év),
Füzy Margit sz. Ungi Margit (91 év),
Petrezselyem László (86 év),
Hegyi Jolán (64 év),
Dr. Székely István (90 év),
Mezei Róza (73 év),
Bikkés Péter (69 év),
Füzesi Béláné sz. Szemző Erzsébet (78 év),
Hídvégi Csongor (75 év),
Nemec Józsefné sz. Csapláros Klára (72 év),

Sándor István (77 év),
Papp Ferencné sz. Baraksó Erzsébet (79 év),
Kobza János (90 év),
Kiss Gábor Györgyné sz. Nyakas Margit (92 év),
Szabó Áron (81 év),
Kaczor Imréné sz. Görbe Ida (92 év),
Kassai Péter (67 év) testvéreinktől.
Az Úr adjon erőt és vigasztalást minden gyászoló Hozzá tartozónak!

„Így szól az Úr: Mint férfit, akit anyja vigasztal, akként vigasztallak titeket én, és vesztek vigasztalást!” (Ézsaiás 66,13)

A 2019-es esztendőben Isten szent színe előtt házasságot kötött:

Koronka Gábor (ref.) és Járai Annamária (ev.),
Kobza György (ref.) és Hemmer Erika (ref.),
Remetehegyi Imre és Oroszi Edina (ref.),
Kovács András (r.k.) és Dr. Lovászi Beatrix (r.k.),
Bognár László (bapt.) és Szőnyi Dorina Laura (ref.),
Jamrik Normbert (ref.) és Rózsa Anita (r.k.),
Erdei Loránd Ferenc (ref.) és Czip Rita (r.k.),
Szél Zoltán és Dr. Jakus Zsófia (ref.),
Biger Stefan (ref.) és Makra Anikó Gyöngyi (ref.).
A mi Urunk adjon Jézus Krisztusba vetett hitet, egymás iránti tiszta szeretetet és hűséget a házaspárok szívébe.

*„Maga pedig a békességnek Istene szenteljen meg titeket mindenestől;
és a ti egész valótok, mind lelketek, mind testetek feddhetetlenül őriztessék meg
a mi Urunk Jézus Krisztus eljövetelére.”
(1Thessz. 5,23)*

Rövid hírek

- **Ügyeleti rend:** Hétfő és Csütörtök 9.00-12.00 óra,
Kedd és Szerda 14.00-17.00 óra között.
- **Fotópályázat:** szeretettel várjuk azokat a 2020-ban készült fotókat, amelyek a gyülekezeti élet pillanatait, épített örökségeit jelenítik meg. Kérjük a gyülekezet email címére juttassák el ezeket, akár év közben is. Végső beadási határidő: 2020. november 10. Nem titkolt szándékunk, hogy a jövő évi naptárunkat, ezeknek a képeknek a felhasználásával készítsük el. ☺
- **Gyülekezetünk honlapja:** www.rpovaros.hu
- **Bankszámlaszámunk:** CIB 10700457-43146002-51100005
- Kérjük, hogy akik szeretnének gyülekezeti híreinkről, alkalmainkról email-ben is értesülni, küldjenek egy levelet a **rakospalotaovaros@gmail.com** email címre.

Óvodaépítés

A Rákospalota-Óvárosi Református Egyházközség lelkipásztoraként tájékoztatást szeretnék adni Önöknek, a Kossuth utca 10. szám alatt folyó munkálatokról.

Amint az már rég óta ismeretes a Testvérek előtt, az évek óta üresen álló telekre – a régi református templom, s az egykori református iskola helyére – református óvoda létesítését tervezte el gyülekezetünk.

Örömmel jelenthetem, hogy december elején aláírtuk a kivitelezői szerződést, és 10-én átadtuk a munkaterületet. Köszönöm, hogy sokan eljöttek az ünnepélyes „lelki alapkövetételre”. Jó volt zengeni a 398. dicséretet:

*1. Úr lesz a Jézus mindenütt,
Hol csak a napnak fénye süt.
Úr lesz a messze tengerig,
Hol a hold nem fogy s nem telik.*

*2. Öneki mondjunk hő imát,
Díszítsük azzal homlokát,
Jó illat legyen szent neve,
Minden napon dicsérete.*

*3. Országok, népek és nyelvek,
Ő dicsőségét zengjétek,
Gyermekek hangja hirdesse:
Áldott a Jézus szent neve!*

A napokban már el is kezdték a felszíni földmunkákat, s még idén megtörténik az épület geodéziai kitűzése, kimérése. Az ünnepek után már az alapásás, és a betonozás következik.

A szerződés értelmében 12 hónap áll a kivitelező (Verfor Global Kft) rendelkezésére, hogy felépítse az óvodát, amely Isten kegyelméből – sokak várva várt álmát megvalósítva – 2021 őszén megnyithatja kapuit a gyermekek előtt.

Sok-sok feladat áll előttünk, ezért kérem a Testvéreket, hogy folyamatosan hordozzák imádságaikban az óvoda ügyét. Könyörögnünk kell a mi Urunkhoz, hogy problémamentes legyen az építkezés. Fohászkodjunk azért is, hogy Ő küldjön jó szolgálókat, hű sáfárokat, kik szakmai tudásukkal élő hitükkel oszlopai lehetnek a majdani intézménynek. Imádkozzunk azokért a családokért, akik majd ide íratják gyermekeiket.

Folyamatban van az óvoda nevének kiválasztása is. Sok-sok értékes, megfontolandó javaslat érkezett ezzel kapcsolatban, amit ezúton is köszönök. Mindenképp olyan intézménynevet választunk majd, ami nem csak „jól csengő”, hanem legfőképpen Biblikus és mély lelki üzenetet közvetítő.

Hiszem, hogy ahol – a régiek tudják – egykor forrás fakadt, ott ma és a jövőben is megtalálható, az „örök életre buzgó víznek kútfeje”. (János 4,14)

Hekli Katalin